



HUGH LYNCH · MALALT... DE BLUES!

El 16 d'octubre de 2016, Hugh Lynch va ingressar a la Unitat de Cures Pal·liatives del Centre Fòrum-Parc de Salut Mar. Natural d'Escòcia, de 61 anys, en feia 20 que residia a Barcelona, treballant com a professor d'anglès. Va acceptar entusiasmat participar en el Programa de Musicoteràpia, una iniciativa del Dr. Josep Planas (cap de la Unitat) i la Sra. Núria Escudé (directora del Master de Musicoteràpia a la Universitat de Barcelona). Des de 2011, el Programa ha atès al voltant de 400 pacients gràcies al patrocini del Parc de Salut Mar i del Grup Mémora.

Amable, sensible i inquiet, en Hugh ens explicà que el blues era la seva gran passió, citant a Charley Patton, Robert Johnson, Son House, Muddy Waters... Vam realitzar amb ell un total de 4 sessions de musicoteràpia. En una d'elles vam enregistrar dades de cara a un innovador estudi amb el qual estem avaluant l'impacte emocional de la musicoteràpia mitjançant electroencefalografia. Al llarg de les sessions cantàvem blues i folk, ell improvisava a l'harmònica (mai l'havia tocada abans), escoltava la flauta travessera, tocava l'*oceandrum* (instrument que recrea el so de les ones del mar) i la maraca (s'interessà en conèixer les músiques populars llatines) i parlàvem, molt sovint de música. Tot i el progressiu deteriorament del seu estat de salut, sempre ens rebia content i positiu, amb ganes de gaudir, aprendre i experimentar.



Hugh va morir el dia de Tots Sants, després de dues setmanes ingressat. Durant aquest temps va estar acompanyat per les seves germanes Mima i Cormie, vingudes des d'Escòcia i Austràlia, i per l'excel·lent equip assistencial del centre format per metges, infermeres, treballadora social, psicòloga, voluntaris...

J.M.

PARC DE SALUT MAR · MUSICOTERÀPIA · DONACIÓ

Gràcies al Programa de musicoteràpia, la música, tant important per ell, també va estar molt present en l'última etapa de la seva vida, proporcionant-li estones de plaer, descobriment i expressió.

Dies després de la seva mort, gràcies a les gestions de la treballadora social del centre, Txell Fité, la família va donar a la Unitat la col·lecció discogràfica i bibliogràfica de blues d'en Hugh. En destaca, especialment, el seu interès per la vessant històrica i sociològica del fenomen de l'esclavitud als Estats Units.

Ens satisfà enormement que aquests materials s'incorporin al Fons de Blues gestionat per la Societat de Blues de Barcelona i la Biblioteca Tecla Sala. No podien tenir un destí millor.

Gràcies Hugh!

Jordi Mercadé, musicoterapeuta

LA COL·LECCIÓ D'EN HUGH LYNCH I LES DONACIONS

Una bona part del "Fons de Blues i música negra" de la Biblioteca Tecla Sala prové de donacions. Són un complement ideal a les adquisicions de la biblioteca: refermen i completen la col·lecció i el fons.

L'any passat, per exemple, els amics de Bad Music ens van fer una important donació de CDs de blues espanyol. Millorem així la nostra oferta als usuaris de la biblioteca i també el nostre coneixement del blues.

Músics, afeccionats o membres de la SBB, com Miquel Abella o Montse Big Mama també ens fan aportacions o gestions per aconseguir donacions interessants.

Aquest ha estat el cas d'en Hugh Lynch. La donació que ens ha fet la família consta de cinquanta llibres, majoritàriament de blues i en anglès, i uns 350 CDs de música: 150 de blues, 50 de jazz i

150 de rock.

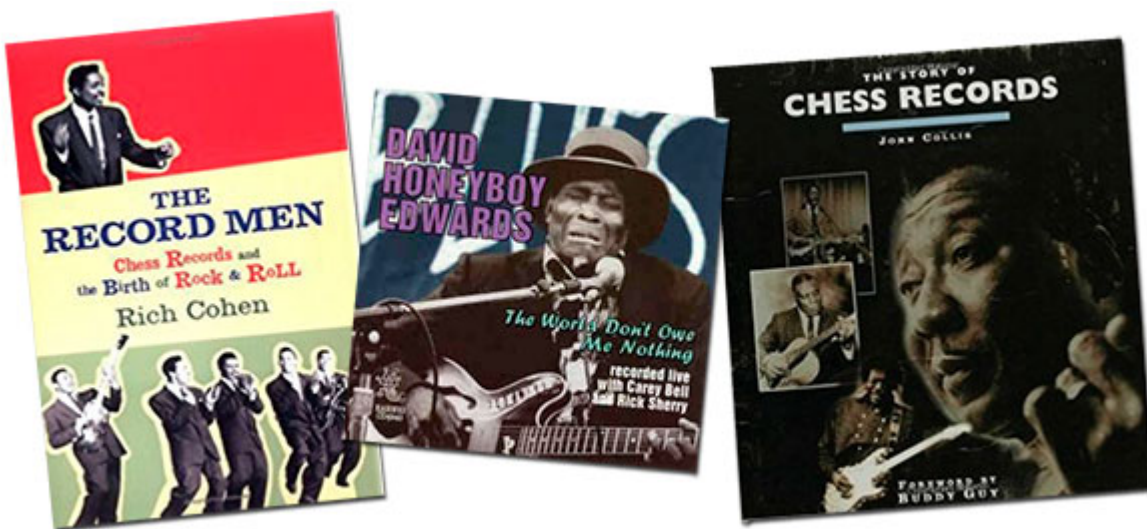
La nostra col·lecció és ara més rica i més interessant.

ÀLBUMS DE 'MÚSICA NEGRA'

Són uns 200 CDs, la majoria de blues. Inclou gairebé tota la col·lecció '*Blues&Co The Chess Collection*', una delícia complementada amb dos llibres que expliquen la història d'aquest segell discogràfic tan important. Chess Records va ser testimoni, a primera línia, del desenvolupament del blues urbà i del naixement del rock & roll. Són llibres nous al catàleg de biblioteques.

Aquest grup de CDs inclou els grans noms del blues, del jazz i del soul (Willie Dixon, Muddy Waters, TBone Wallker, Skip James, Memphis Slim, Ma Rainey, John Lee Hooker, Etta James, Corey Harris, Buddy Guy, Bessie Smith, BB King, D. Honeboy Edwards, Miles Davis...) Milloren i completen l'oferta de blues americà que la biblioteca ofereix amb el "Fons de blues i música negra".

I això està molt bé!

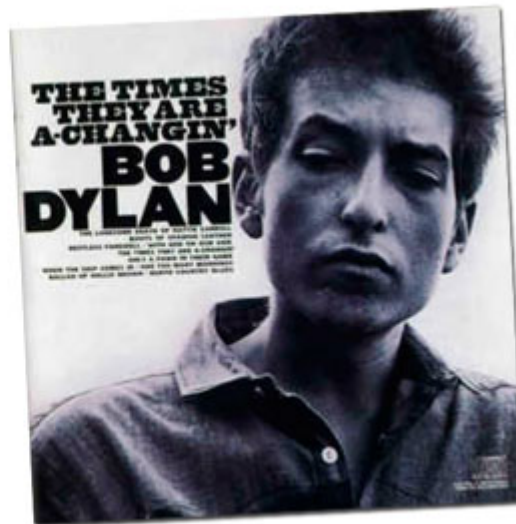


ÀLBUMS DE 'MÚSICA BLANCA'

Just al moment que Bob Dylan rebia el Premi Nobel de Literatura i els Rollings Stones anunciaven la publicació d'un nou àlbum, la Biblioteca Tecla Sala rebia 24 àlbums de Dylan i 31 dels Rollings, tots nous i brillants.

Un excel·lent regal per renovar i millorar la nostra oferta discogràfica per aquells que encara escolten CDs a casa.

Rebiem també onze àlbums de Van Morrison, nou de Bob Marley (el menys blanc de tots), vuit de l'Elvis i vuit més dels Ocean Colour Scene, a més d'altres de la Velvet, Traffic, Tom Waits, The Doors, The Dublinners o Rory Gallagher. També Woody Guthrie, Kris Kristofferson, Hank Williams o Eric Clapton.

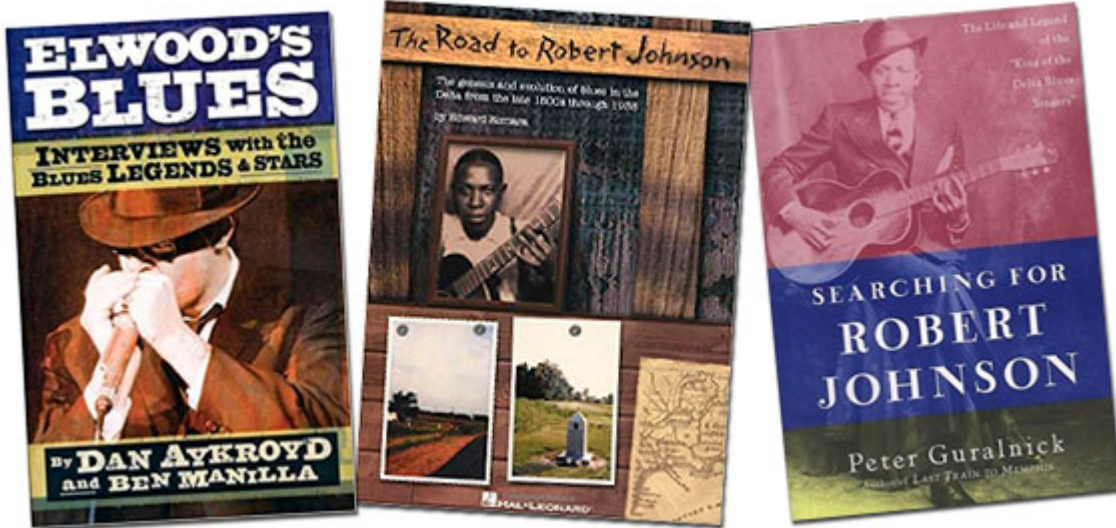


LLIBRES SOBRE BLUES

Els llibres de la donació són majoritàriament de blues: història del gènere, biografies de músics destacats, també aspectes sociològics i culturals, de marginació, relacionats amb els negres nord-americans.

Hi ha les biografies de Muddy Waters, de Howlin' Wolf, de B.B. King, de Bessie Smith, de Bo Diddley, de Blind Willie McTell, W. C. Handy, Honeoy Edwards... Hi ha també el llibre de Dan Aykroyd d'entrevistes amb estrelles i llegendes del blues. Però si un personatge en concret destaca, aquest és Robert Johnson, fins a tres llibres dedicats a la seva música i a la seva llegenda.

Històries del blues de Francis Davis, de Paul Oliver, de LeRoi Jones,... Incorporats per primer cop al nostre catàleg de biblioteques.



LLIBRES SOBRE L'ESCLAVITUT

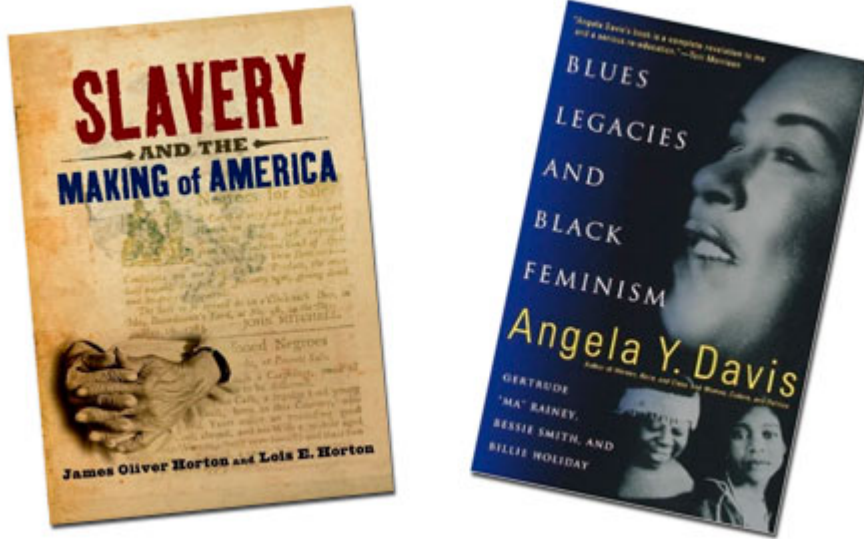
Ara bé, si haguéssim de destacar un dels temes pel qual Hugh Lynch es va interessar i es va documentar més, aquest seria l'esclavitud dels negres als Estats Units.

Des del recopilari d'articles *Society and culture in the Slave South* (1992) fins als més recents *Slavery and the making of America* (2006) o *Slavery by Another Name. The Re-Enslavement of Black Americans from the Civil War to World War II* (2008).

També forma part de la donació el clàssic *The Slave Trade. The Story of the Atlantic Slave Trade 1440-1870* de Hugh Thomas. I dos grans manuals més: *From Slavery to Freedom. A History of African Americans*, publicat per primer cop el 1947 i *Africans in America. America's Journey through Slavery* (1998).

En relació a les dones afroamericanes, cal destacar *Blues Legacies and Black Feminism* d'Angela Davis.

A banda d'històries particulars de discriminació racial d'artistes d'èxit com Bert Williams, Stepin Fetchit o el boxejador Jack Johnson.

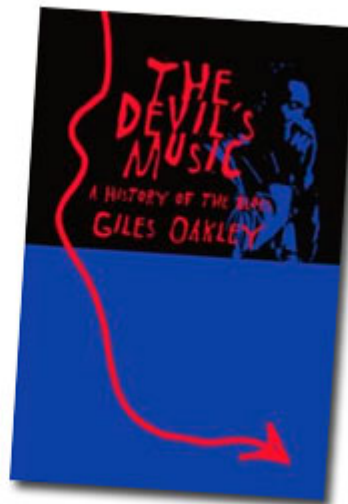
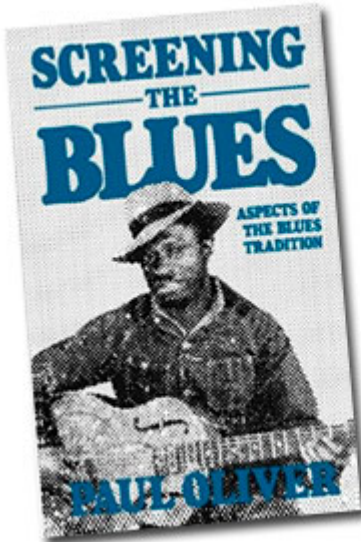


CAMÍ DEL CENTRE DE DOCUMENTACIÓ

Un dels objectius iniciàtics del 'Fons de Blues' de Tecla Sala era convertir-se en un centre de documentació de blues. No hi ha dubte que els 50 llibres de la donació Hugh Lynch ens ajuden a acostar-nos cada cop més a aquest objectiu

Els llibres incorporats al fons augmenten l'interès i les possibilitats de trobar informació per treballs de recerca o de satisfer la curiositat de qualsevol afeccionat al blues.

La nostra col·lecció s'ha completat amb noves històries del blues. També ha augmentat la bibliografia sobre els aspectes històrics, socials i culturals relacionats amb el blues.



LA MUSICOTERÀPIA - JORDI MERCADÉ

Des de temps immemorials s'ha utilitzat la música com a eina efectiva per contribuir al restabliment i manteniment de la salut. La musicoteràpia moderna és hereva d'aquesta tradició, i pot definir-se com la utilització de la música i els seus elements en l'àmbit d'una relació professional d'ajuda.

Els objectius i mètodes de la musicoteràpia varien en funció de les necessitats del col·lectiu al qual s'adrecen. Són objectius típics afavorir l'expressió, la comunicació, la relaxació, l'estimulació, el desenvolupament i manteniment de les facultats cognitives, la disminució del dolor i dels estats ansiosos i depressius.

Pel que fa als mètodes, s'utilitzen tècniques actives, en les quals la persona tractada participa de la producció artística (improvisació, cant, ball i expressió corporal, creació i composició, acompanyament instrumental) i receptives (audició). Generalment es treballa amb música en viu i no amb enregistraments.

En l'àmbit de les cures pal·liatives, on la persona ja no es pot *curar* però si que se'n pot *tenir cura*, la musicoteràpia contribueix a atendre les necessitats emocionals del malalt i aspectes específics com el dolor. Al final de la vida, on gairebé tot són pèrdues, proporciona moments de plaer, expressió i connexió amb un mateix i amb els altres.

Oliver Sacks



Musicofilia


ANAGRAMA
Colección Argumentos

Sacks, Oliver

Musicofilia

Barcelona : Anagrama, 2015 / La Magrana, 2009

Musicofilia. Fins i tot, un neuròleg eminent i reconegut com Oliver Sacks ens ha deixat un munt d'històries que relacionen la música i el cervell. Sembla evident: el ritme, el moviment, les emocions, els records, els estímuls, els crits, la sensibilitat... ens fan més humans, més persones. Sovint és la música la que ens hi porta. I a vegades, només la música ens queda, per sobreviure al

Blues a fons - Especial núm. 1: Hugh Lynch i Musicoteràpia
mal o per viure-hi -tot i el mal- millor.

Així ha estat el vincle d'en Hugh Lynch amb la música, fins al final, també del 'poble de blues' i, naturalment, per sort, també el nostre.

